

“ਨੇੜਿਉਂ ਡਿੱਠੇ ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ” ਅਤੇ “ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਪਿਛੋਂ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਕਾਰੇ ‘ਚੋਂ ਚਾਨਣ ਦੀ ਖੋਜ’ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਅੰਸ਼”

ਲੇਖਕ :- ਪੱਤਰਕਾਰ ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ

ਸ. ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਇਕ ਨਿਹਾਇਤ ਹੀ ਸਾਫ਼ਗੋ, ਸੱਚੇ ਸੁੱਚੇ, ਗੱਲ ਮੂੰਹ ਤੇ ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨਿਡਰ ਇਨਸਾਨ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਦੇ ਰਾਜਸੀ ਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਹਲਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਤਵੱਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਕੌਮੀ ਪੱਧਰ ਦੇ ਕਈ ਅਖਬਾਰਾਂ ਪੈਟਰੀਐਟ, ਦ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ, ਨਿਊਜ਼ ਏਜੰਸੀ ਪੀ. ਟੀ. ਆਈ. ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਪੱਤਰਕਾਰ ਵਜੋਂ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। 1947 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। 1978 ਵਿੱਚ ਉਹ ਪੱਤਰਕਾਰ ਵਜੋਂ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਨਿਯੁਕਤ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਸਾਖੀ 1978 ਦੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਕਾਂਡ ਨੂੰ ਨੇੜਿਉਂ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਮ ਹੀ ਮਿਲਦੇ ਰਹੇ। 84 ਤੋਂ ਬਾਦ ਦੇ ਸਿੱਖ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੌਰਾਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰ ਵਜੋਂ ਅਹਿਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ। ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਆਪਣੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਉਮਰ ਦੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ। “ਨੇੜਿਉਂ ਡਿੱਠੇ ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ (ਹੱਡ ਬੀਤੀ ਜੱਗ ਬੀਤੀ)” ਅਤੇ “ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਕਾਰੇ ‘ਚੋਂ ਚਾਨਣ ਦੀ ਖੋਜ’” ਇਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਹਿਮ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਅੰਸ਼ ਜੋ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸਕ ਹੈਸੀਅਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਤੇ ਖਾਸ ਤਵੱਜੋਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ:-

੧. ਅੱਜ ਕਲ (2000ਈ:) ਸਿੱਖਾ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠਾ ਭੰਡੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਇਸ ਹੱਦ ਤਾਈਂ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਛਾਪ ਛੱਡ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ (ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ) ਦੇ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਅੱਜ ਤਾਈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਤੇ ਪਰਦਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। “ਸੰਤ ਜੀ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਹੋਣਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ‘ਚ ਰਹਿਣ’ ਦਾ ਕਥਨ ਵਾਰ ਵਾਰ ਵਰਤ ਕੇ, ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਅਜ਼ਮਤ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਰਨੈਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੋਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਰੋਲ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਅੱਜ ਤਾਈਂ ਇਸੇ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਸਿੱਖ ਜਗਤ ਦੇ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਨੂੰ ਅੱਤਵਾਦੀ, ਵੱਖਵਾਦੀ, ਆਤੰਕਵਾਦੀ ਆਦਿ ਦੇ ਮਿਹਣੇ ਮਾਰੇ ਜਾ ਰਹੇ।
(“ਨੇੜਿਉਂ ਡਿੱਠੇ ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ” ਪੰਨਾ ੨੭)
੨. ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸੱਚਾਈ ਅੱਜ ਸਭ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ ਕਿ ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਹਿਣੀ ਤੇ ਕਰਨੀ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਦਾ ਹੋਰ ਕਿਹੜਾ ਸਬੂਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ (ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ, ਜਿਸ ਦੇ ਉਹ 12ਵੇਂ ਮੁਖੀ ਸਨ) ਦੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੇ ਮਹਾਨ ਵਰਤਾਰੇ ਨੂੰ ਝੁਠਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼, ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਕੋਝੀ ਹਰਕਤ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਲੋਕ ਸਦਾ ਲਈ ਸਿੱਖ ਜਗਤ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਲਾਹਨਤ ਦੇ ਭਾਗੀ ਬਣੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸ ਹਰਕਤ ਨੇ ਸਿੱਖ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਤਕੜੀ ਢਾਹ ਲਾਈ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਕੇਸਾਧਾਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦੀ ਸਿੱਖ ਸਦਵਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਿੱਖ ਰਾਜਨੀਤੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਉੱਪਰ ਕਾਬਜ ਹੋਣ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂਤਵੀਆਂ ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਸਿੱਖਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖੀ ਨੂੰ ਢਾਹ ਲਵਾਉਣ ਵਿਚ ਹੱਥ ਠੋਕੇ ਬਣੇ ਹਨ।
ਇਥੇ ਇੱਕ ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। “ਅਕਾਲੀ ਪੜ੍ਹਕਾ” ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਥਿਤ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਸ. ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਹਮਾਇਤੀ ਵਕੀਲ ਸ. ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਹੁੰਦਲ ਦੇ ਕਹਿਣ ‘ਤੇ ਉਹ 8 ਜੂਨ 1984 ਨੂੰ (ਸਾਕਾ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਦੇ ਝੱਟ ਪਿੱਛੋਂ) ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗੱਡੀ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕੇ, ਨਗਰ ਘੁਮਾਣ ਤੋਂ ਬੌੜਾ ਅੱਗੇ ਖੇਤਾ ਵਿਚ ਬਣੇ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਜਿਹੇ ਘਰ ਵਿਖੇ, ਬਾਬਾ ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ (ਟਕਸਾਲ ਦੇ ਅਜੋਕੇ ਮੁਖੀ) ਹੁਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਏ। ਹੁੰਦਲ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ ਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਤੂੜੀ ਦੇ ਮੂਸਲ ਵਿਚੋਂ ਨੋਟਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਠੜੀ ਕੱਢ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਹੁੰਦਲ ਹੋਰੀਂ ਮੁਸਕਰਾਏ। ਬਾਬਾ ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਸ. ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ “ਮਹਿੰਦਰ ਸਿਹਾਂ! ਅਹੁ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਤ ਜੀਏ ਹਨ—ਮੈਂ ਕੀ ਕਵਾਂ? ਸ਼ਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬਾਬਾ ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਹੁਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਸਬੰਧੀ ਆਪਣੀ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਤਾਂ ਪਿਤਾ ਬਾਬਾ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੇਧ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜਿਸ ਉਪਰ ਉਹ ਹੁਣ ਤਾਈਂ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ।
(“ਨੇੜਿਉਂ ਡਿੱਠੇ ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ” ਪੰਨਾ ੩੦- ੩੧)
੩. ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਉਠੇ ਮਨੁੱਖ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਲਾਲਚੀ, ਹਉਮੈ-ਗੁਸਤ ਅਤੇ ਡਰਪੋਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਰਅਧਾਰ ਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀ ਲੋਕਾਈ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦਿਖਾ ਰਹੇ ਹੋਣ। ਇਸੇ ਸੋਝੀ ਅਧੀਨ ਦੋ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਭਾਵ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਬਾਬਾ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਦੇ ਅਜੋਕੇ ਮੁਖੀ ਬਾਬਾ ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਪ੍ਰਤੀ ਆਮ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਭਰਮ ਭੁਲੇਖੇ ਖੜੇ ਕਰਕੇ ਇਕ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਗੁਨਾਹ ਤਾਂ ਕੀਤਾ ਹੀ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਨਾਲ ਦੀ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਏਨੇ ਭੈੜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਢਾਹ ਲਾਈ ਕਿ ਅਥਾਹ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੇਣ ਪਿੱਛੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪੱਲੜਾ ਬਾਦਲਕਿਆਂ ਅਤੇ ਟੌਹੜੇਕਿਆਂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਝੁਕ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਠੱਲ ਨੀਂ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕੀ।
(“ਨੇੜਿਉਂ ਡਿੱਠੇ ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ” ਪੰਨਾ ੫੮)
੪. ਬਾਬਾ ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਭਾਈ ਮਨਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭਾਈ ਧੰਨਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਬੋਲੀ ਵਿਚ ਇਕ “ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ” (ਪਰ ਨਵੇਂ ਯੁੱਗ ਦੇ) ਕਹੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਟੱਕਰ ਲੈਣ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਹਰ ਸਮੇਂ ਵਿਰੋਧਤਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ‘ਨੀਲ ਤਾਰੇ’ ਪਿੱਛੋਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਗੁਰਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮਹਿਤਾ ਵਿਖੇ ਸੰਮੇਲਨ ਵਿਚ ਵੀ ਰੋੜੇ ਅਟਕਾਏ। ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਦੀ ਵਿਰੋਧਤਾ ਕੀਤੀ, ਅਕਾਲ ਤਖਤ

ਦੀ ਨਵ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਕਾਰ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਜਦ ਮਾਇਆ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਆਉਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਸਭ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਮਾਂ ਪਾ ਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕਾਤਲ ਕੇ.ਪੀ.ਐਸ. ਗੱਲ ਦਾ ਵੀ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ, ਸਿੱਖ ਸਿਧਾਤ ਨੂੰ ਖੋਰਾ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਸ਼ਮੀਰਾ ਸਿੰਗ, ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ. ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਭਾਈਚਾਰਾ ਗੰਢਿਆ। ਟਕਸਾਲ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਮੋਹਰਾ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਵਿਰਾਸਤ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ।

(“ਨੇਤਿਓਂ ਡਿੱਠੇ ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ” ਪੰਨਾ 59)

੪. ਉਸ ਸਮੇਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਛਪੀ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਉਥੇ ਹੱਥੋ-ਹੱਥੀ ਫੋਲੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਸ. ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਦਾ ਗਿਆਨੀ ਜ਼ੈਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਉਹ ਪੱਤਰ ਛੱਪਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਾ ਚਰਚਾ ਸੀ। ਇਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਛੋਹਲਾ ਨੌਜਵਾਨ ਭਾਈ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਾਠ ਸੰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਹੋ ਰਹੀ ਚਰਚਾ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਹ ਕਿਤਾਬ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਫੜਾਈ ਤੇ ਕਿਹਾ, ਬਾਬਾ ਜਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਉਪਰ ਬੈਠੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛ ਕੇ ਆਉ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਆਗੂ ਸ. ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਤ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ। ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਭਾਈ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਾਠ ਮੁੜਦੇ ਪੈਰੀਂ ਆਇਆ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਬਾਬਾ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਬੇਟੇ ਕੈਪਟਨ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਰੋਡੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਈ ਬਾਬਾ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਇਕ ਪਿਤਾ ਦੇ ਭਾਵੁਕ ਰੂਪ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਗੱਲ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹੋ?

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਗੁਰਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਹੋਏ ਇਸ ਪਹਿਲੇ ਜਨਤਕ ਇਕੱਠ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰੀ ਏਨੀ ਭਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਪਾਣੀ ਤੱਕ ਦੀ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ ਔਖੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਧਰ ਵੇਖੋ ਮਾਇਆ ਦੀ ਵਰਖਾ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਤੇ ੩-੪ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਤੇ ਚਾਨਣੀਆਂ-ਦਰੀਆਂ ਉਧਾਰ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਈਂ ਬਾਬਾ-ਬਾਰ ਇਹ ਗੱਲ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, “ਸੱਦੇ ਉਸ ਐਨਕਾਂ ਵਾਲੇ ਨੂੰ, (ਭਾਵ ਮੈਨੂੰ) ਕਿਥੇ ਹੈ ਉਹ ਪੈਸਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਮਾਗਮ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਇਸ ਪੰਥਕ ਸਮਾਗਮ ਨੇ ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਦਾ ਸਿੱਖ ਜਗਤ ਵਿਚ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਉਂ ਕੇਂਦਰੀ ਰੂਪ ਉਜਾਗਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਹਰੋਂ- ਅੰਦਰੋਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਰਸਤੇ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੇ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਇਹ ਹੜ੍ਹ ਕਿਹੜੇ ਬਾਬੇ ਵਲ ਕਿੰਨਾ ਵਰ੍ਹਿਆ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ।

(“ਨੇਤਿਓਂ ਡਿੱਠੇ ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ” ਪੰਨਾ 142-143)

੬. ਸਾਕਾ ‘ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ’ ਪਿੱਛੋਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਜੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣੇ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੀ ਸਚਾਈ ਨੂੰ ਮੰਨਣੇ ਨਾਂਹ ਕਰੀ ਰੱਖੀ। ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਸਮਰਥਕਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ‘ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦਾ ਮਹਾਨ ਸਿੱਖ’ ਕਰਾਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਅਵਸਰ ‘ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਸਮੇਂ ਸੰਤ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਮਸਤੂਆਣਾ, ਨੂੰ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦਾ ਮਹਾਨ ਸਿੱਖ ਐਲਾਨਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਇਸ ਲਈ ਰੱਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਨਾਰਸ ਹਿੰਦੂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ ਸੀ, ਜਿਥੋਂ ਸਿੱਖ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਦਾ ਹੀ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਉੱਠਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਬਾਬਾ ਜਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਟਕਸਾਲ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਥਾਪੇ ਗਏ ਮੁਖੀ ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਬਾਬਾ ਅਤੇ 26 ਜਨਵਰੀ 1986 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਹੋਏ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਵੱਲੋਂ, ਮਜਬੂਰੀ ਵੱਸ, ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਥਾਪੇ ਹੋਏ ਅਣੋਗ ਜਥੇਦਾਰ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਰੋਡੇ ਤਾਂ ਅੱਜ ਤਾਈਂ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣੇ ਅਤੇ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ, ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ. ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਕਰਦੀ ਸੀ।

(“ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਪਿੱਛੋਂ: ਪ੍ਰਦੂਕਾਰੇ ‘ਚੋਂ ਚਾਨਣ ਦੀ ਖੋਜ’ ਪੰਨਾ-11)

੭. ਪਰ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਜੀਅ ਅਤੇ ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ, ਜਿਸ ਦੇ ਉਹ ਚੌਦਵੇਂ ਜਥੇਦਾਰ ਸਨ, ਦੇ ਲੋਕ ਅਜੇ ਤਾਈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਸੰਤ ਜੀਵਤ ਹਨ ਅਤੇ ਸੁਰਖਰੂ ਹਨ। ਜੇ ਕਿਧਰੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦੀ ਟਕਸਾਲੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਹਰ ਸ਼ਹੀਦੀ ਸਮਾਗਮ ਸਮੇਂ ਇਹ ਪ੍ਰਣ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਗਲੋਂ ਗੁਲਾਮੀ ਲਾਹੁਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਸੋਧ ਹੋ ਜਾਂਦੀ।

ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿਚ ਇਕ ਬਾਬਾ ਸਦਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਕੁਫਰ ਤੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਤ ਚੜਦੀ ਕਲਾ ਵਿਚ ਹਨ ਉਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਪੰਥਕ) ਦਾ ਮੁਖੀ ਭਾਈ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਰੋਡੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਸੰਮੇਲਨ ਮਗਰੋਂ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਜਥੇਦਾਰ ਥਾਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਜ ਉਸ ਝੂਠ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਗਵਾਹ ਬਣਿਆ ਬੈਠਾ ਹੈ॥ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਜੀਵਤ ਹੋਣ ਦੀ ਝੂਠੀ ਕਹਾਣੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਪਿਤਾ ਬਾਬਾ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਘੜੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਠਾਕੁਰ ਸਿੰਘ ਮਗਰੋਂ ਉਸ ਝੂਠ ਦੇ ਮੁਖੀ ਬਣ ਗਏ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਹ ਸਰਕਾਰੀ ਸਾਜ਼ਿਸ ਅਤੇ ਪੈਂਤੜਾ ਸੀ ਜਿਸ ਅਧੀਨ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮਨਸਾ ਸੀ। ਅੱਜ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਬਾਦ ਇਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਅੰਦਰ ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਜੀਵਤ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਿਉਂ ਉੱਠ ਰਹੀ ਹੈ ਇਸ ‘ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਦੀ ਅਰਬਾਂ ਰੁਪਿਆਂ ਦੀ ਚਲ ਅਤੇ ਅਚਲ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਬਾ ਠਾਕੁਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਂਅ ਕਰਵਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹੋ ਸਥਿਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਹੈ। ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਰਹਿ ਕੇ ਜੋ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਗਰੀਬੀ ਪ੍ਰਤੀ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਮਾਇਕ ਚਮਕ-ਦਮਕ ਵਿਚ ਅੱਜ ਉਹ ਵਿਚਰ ਰਹੇ ਹਨ ਉਹ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਹੈ। ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਵਲੋਂ ਪਾਈ ਗਈ ਪਿਰਤਵਾਦ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਕਿਧਰੇ ਨਾਮੋ-ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ।

ਗੱਲ ਅੱਗੇ ਤੋਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀਆ ਸਵੈਮ ਸੇਵਕ ਸੰਘ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਉੱਚਕੋਟੀ ਦੇ ਹਿੰਦੂਤਵੀ ਆਗੂ ਚੌਕ ਮਹਿਤਾ ਵਿਖੇ ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਦੇ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਵਿਚ ਅਨੇਕ ਗੋੜੇ ਲਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਕ ਸਮੇਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਮੰਨੇ ਪ੍ਰਮਾਣੇ ਕਾਤਲ ਕੇ.ਪੀ.ਐਸ. ਗਿੱਲ ਵੀ ਉਥੇ ਆਏ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦਾ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਗਏ ਸਨ।

(“ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਪਿਛੋਂ: ਪ੍ਰੰਦੂਕਾਰੇ ‘ਚੋਂ ਚਾਨਣ ਦੀ ਖੋਜ’ ਪੰਨਾ 28-29-30)

ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ 14ਵੇਂ ਜਥੇਦਾਰ ਸਨ, ਦੇ ਅਜੋਕੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਸਰਕਾਰੀ ਤੇ ਹਿੰਦੂਤਵੀ ਅਸਰ ਥੱਲੇ ਸੰਤਾ ਦੀ ਸਹੀਦੀ ਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਅਜੇ ਤਾਈਂ ਇਨਕਾਰੀ ਹਨ ਜੋ ਸੱਚੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਇਕ ਲਾਹਨਤ ਭਰੀ ਪਹੁੰਚ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਸੰਘਰਸ਼ ਨਾਲ ਇਹ ਗਦਾਰੀ ਦਾ ਪੈਂਤੜਾ ਸੀ ਤੇ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਸਿੱਖ ਗੱਭਰੂਆਂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ‘ਤੇ ਸੰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕਰਕੇ ਸੋਧਿਆ।

(“ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਪਿਛੋਂ: ਪ੍ਰੰਦੂਕਾਰੇ ‘ਚੋਂ ਚਾਨਣ ਦੀ ਖੋਜ’ ਪੰਨਾ 2੮੬)

੯. ਉਹ ਖਾਲਸੇ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਤੱਕ ਜੁੜੇ। ਗੁਲਾਮ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਾਲੇ ਲਾਲਚੀ ਤੇ ਮੱਕਾਰ ਸਿੱਖ ਸਦਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਾਦਲਕਿਆਂ ਨਾਲ ਰਲ ਕੇ ਗੱਦੀ ਤੇ ਮਾਇਆ ਖਾਤਰ ਵਿਕ ਗਏ। ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ‘ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ’ ਦੱਸ ਕੇ ਅੱਗੇ ਲਾਇਆ ਤੇ ਸੰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਨੂੰ ਰੋਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅੱਜ ਤਾਈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੁਸਹਿਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਨਾਇਆ ਗਿਆ। ਝੂਠ ਦੇ ਇਸੇ ਪੈਂਤੜੇ ਤੇ ਅਨੇਕ ਜਥੇਦਾਰ, ਅਕਾਲੀ ਤੇ ਸੰਤ ਅਖਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅੱਜ ਵੀ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਕੁਝ ਅਸਰ ਕਬੂਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਜਦ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ‘ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦਾ ਮਹਾਨ ਸਿੱਖ ਐਲਾਨਿਆ ਤਾਂ ‘ਟਕਸਾਲੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਰੋਧਤਾ ਕੀਤੀ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਟਕਸਾਲ ਦਾ ਮਾਸਿਕ ਪੱਤਰ ‘ਖੰਡੇਧਾਰ’ ਸੰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ-ਵੱਡੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਅਨੇਕ ਸਿੱਖ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਛਾਪਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਕਹਿਣੋਂ ਉਸ ਦੀ ਦਾਗੀ ਆਤਮਾ ਝਿਜਕਦੀ ਹੈ। ‘ਟਕਸਾਲ’ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅੱਜ ਠਾਕੁਰ ਸਿੰਘ ਬਾਬੇ ਦੇ ਨਾਂ ਹੈ ਪਰ ਸੰਤ ਅਜੇ ਜੀਵਤ ਹਨ। ‘ਟਕਸਾਲ’ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਅੱਜ ਵੀ ਵੱਡਾ ਸਰੋਤ ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਹੁਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਖਸ਼ੀਅਤ ਹੈ।

(“ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਪਿਛੋਂ: ਪ੍ਰੰਦੂਕਾਰੇ ‘ਚੋਂ ਚਾਨਣ ਦੀ ਖੋਜ’ ਪੰਨਾ ੨੯੪-੨੯੫)

੧੦. ਅੱਜ ਵੀ ਅਨੇਕ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਖ ਹਨ, ਜੋ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰੀ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖੂਨ ਦੇ ਸਾਂਝੀਦਾਰ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ (ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ) ਦੇ ਮੁਖੀ ਤੇ ਕਰਿੰਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਪੈਂਤੜਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਉਂ? ਇਹ ਕੇਵਲ ਚਾਰ ਟਕਿਆਂ, ਪਦਵੀਆਂ, ਹੀਣਭਾਵਨਾ, ਮੂਰਖਤਾ ਅਤੇ ਮੱਕਾਰੀ ਵੱਸ। ਇਹ ਪੈਂਤੜਾ ਹਾਕਮਾਂ ਦੇ ਬੜਾ ਰੁਕ ਆਇਆ। ਹਰ ਸਾਲ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਮਨਾਉਣ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲਾਂ, ਟਕਸਾਲੀਆਂ, ਅਤੇ ਅਨੇਕ ਹੋਰਨਾਂ ਨੇ ਖਹਿੜਾ ਛੁਡਾ ਕੇ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਰਾਹ ਲੈਣੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ।

(“ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਪਿਛੋਂ: ਪ੍ਰੰਦੂਕਾਰੇ ‘ਚੋਂ ਚਾਨਣ ਦੀ ਖੋਜ’ ਪੰਨਾ -੧੦੮)

੧੧. ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਰੋਲਣ ਦਾ ਸਿੱਖ ਰਾਜਨੀਤੀ ਉੱਪਰ ਭਿਆਨਕ ਅਸਰ ਪਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਖੀ ਵਿਰੋਧੀ ਲੋਕ ਅੱਜ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਅਤੇ ਜੁਝਾਰੂਆਂ ਨੂੰ ਅੱਤਵਾਦੀ, ਵੱਖਵਾਦੀ, ਆਈ.ਐਸ.ਆਈ ਏਜੰਟ ਅਤੇ ਗੱਦਾਰ ਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਅਭਵਾਨੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਆਪੇ ਬਣੇ ‘ਪੰਜਾਬ ਰਤਨ’ ਰ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੀ ਦੇ ਵੈਰੀ ਪੰਜਾਬ ਨਾਲ ਗੱਦਾਰੀਆਂ ਕਰਕੇ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਖਵਾਲੇ ਹੋਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਲੜੀ ਵਿਚ ਬਾਦਲਕੇ ਆਏ ਦਿਨ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਚੋਣਵੇਂ ਖੁੰਘਾਰ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ ਸ੍ਰੀ ਮਤੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਕਾਂਤਾ ਚਾਵਲਾ, ਮਨਿੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਿੱਟਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਕਈ ਵੱਡੇ ਤੇ ਨਿੱਕੇ ਅਫਸਰ ਝੂਠੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਘੜ ਕੇ ਸਿੱਖ ਗੱਭਰੂਆਂ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਰੱਟ ਲਾਉਣੋਂ ਸਾਹ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ। ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ., ਬਜਰੰਗ ਦਲ, ਵਿਸ਼ਵ ਹਿੰਦੂ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ, ਸ਼ਿਵ ਸੈਨਾ, ਅਤੇ ਆਰੀਆ ਸਮਾਜੀ ਸੋਝੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜੋ ਸਦਾ ਹੀ ਮਨੁੱਖਵਾਦ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਂਹਮਣ ਵਾਦ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਲੁਕਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਿੱਖੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਹਿਰ ਉਗਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਹਾਨ ਸਿੱਖ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਪੈਂਤੜੇ ਰੋਲੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਇਸ ਝੂਠੇ ਭੰਡੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਯਲਗਾਰ ਦਾ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਾਂ ਲਈ ਕਠਿਨ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਰੋਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ। ਨਾਲ ਦੀ ਨਾਲ ਸਿੱਖੀ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ ਧਰੋਹ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੋਸ਼ ਮੁਕਤ, ਸੁਰਖਰੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ‘ਸੱਚੇ ਸੁੱਚੇ ਸਿੱਖ’ ਬਣਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

੧੨ ਸਾਲ ਤਾਈਂ ਇਕ ਮਹਾਨ ਸਿੱਖ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਨਾ ਕਰਨਾ ਇਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪਰਾਧ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇਕ ਧਾਰਮਿਕ ਅਵੱਗਿਆ ਵੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਨਮ ਅਤੇ ਮੌਤ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵੱਸ ਦੀ ਖੇਡ ਨਹੀਂ। ਵਿਗਿਆਨਕ ਉਨਤੀ ਸਦਕਾ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਜਨਮ ਵਿਚ ਤਾਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਖੜੀਆਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਮੌਤ ਉਪਰ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਕੰਟਰੋਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ‘ੴ’ ਦੀ ਮੂਲਮੰਤਰ ਵਿਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਸੁਆਲ ਖੜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ‘ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੇ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ’। ਅੱਗੇ ਆਪ ਹੀ ਉਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ‘ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲ’। ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਣਾ ਹਰ ਸਿੱਖ ਸਦਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਪਰ ਬਾਬਾ ਠਾਕੁਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭਾਈ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਰੋਡੇ ਨੇ ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤਾਈਂ ਨਾ ਮੰਨ ਕੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਧਾਰਮਿਕ ਅਵੱਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਜਦ ਇਹ ਸ਼ਹੀਦੀ ਹੋਈ ਵੀ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਪਹਿਰਾ ਦਿੰਦਿਆਂ। ਇਕ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸੱਚ ਨੂੰ ਝੁਠਲਾਉਣ ਅਤੇ ਛੁਪਾਉਣ ਦਾ ਮੁੱਢ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਾਬਾ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਤੇ ਉਸੇ ਝੂਠੀ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਥੇ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਆਖਰ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਸਮੁੱਚਾ ਜਗਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰੇ ਹੋਏ ਝੂਠ ਨੂੰ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਕਿਵੇਂ ਵਾਚਦਾ ਰਿਹਾ?

(“ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਪਿਛੋਂ: ਪ੍ਰੰਦੂਕਾਰੇ ‘ਚੋਂ ਚਾਨਣ ਦੀ ਖੋਜ’ ਪੰਨਾ 204-205)